

1849-12-03

SENDER

P.C. Skovgaard

RECIPIENT

Wilhelmine Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
København

Mentioned people:
Georgia Skovgaard
P.C. Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Archive:
Mappe 37 nr. 2

TRANSCRIPTION

Til Jfr. W. Skovgaard, Weiby pr. Frederiksberg

Betalt.

Bedes afsendt med Hr. Provst Blickfeldts Postbud

Kjøbenhavn d. 3 Dec. 1849.

Kjære Mine! Jeg formoder at I have det ved det Gamle, og derfor ikke har skrevet saa længe, men jeg kan ikke nægte, at jeg jo er noget urolig, det er dog saa slemt i saa lang Tid slet intet at høre, i det jeg siger dette, føler jeg først ret hvor ofte jeg selv har handlet ilde, og angrer det, Tilgivelse har jeg jo for længe siden erholdt, hvorledes har I det? Denne gang har jeg skrevet sidst, jeg haaber I har erholdt det, jeg pleier jo snart at faa Svar, derfor ængster det mig at jeg intet har faaet, mit sidste Brev var vistnok skrevet i Hast og temmelig usammenhængende, men I er dog vel ikke vrede derfor? Jeg har det godt, temmelig travlt har jeg, jeg maler naar jeg er hjemme, og naar jeg ikke maler er jeg for det meste hos Georgia, derfor gaar der saa let en Postdag forbi for mig

-2-

saaledes var det nær ogsaa gaaet i dag, derfor sidder vist ogsaa G. derovre og kan ikke begribe hvor jeg bliver af, hvorfor har jeg ikke faaet nogle Ord fra dig? Har du saa travlt i Huset og med at sy, at du ingen Tid kan have, eller er det Dig saa fremmed at tale gennem Pennen at Du ikke kan komme afsted dermed, det falder vanskelig naar man ikke stadig gjør det, det føler jeg selv, et gammelt Ordsprog siger: "Har Du en Ven da besøg ham tit, thi der gror Græs paa den Vei, som bliver sjældent betraadt", det er nær ved at gaa saaledes med os to, du kjære Søster, som jeg holder saa meget af, og som holder saa meget af mig, jeg synes det er saa længe siden vi har talt sammen, det er ogsaa længe siden, der ligger meget derimellem, jeg er forandret siden den Tid, synes Du det? Synes Du at jeg ikke rigtig er mig selv mere, og der at Du

-3-

ikke rigtig kan kjendes ved mig, og derfor ikke tale til mig? Jeg er den samme, just nu ret mig selv, det er svunden som gjorde mig fremmed for mig selv, derfor er jeg anderledes end jeg var nylig, jeg har fundet et Menneske som nu er mig nærmest af Alle, men derfor er I ikke fjernere, nu jeg er kommet jer alle nærmere, for før stod jeg fjernt fra alle, ja ene; jeg længes efter Dig Mine, Du kjære Søster, jeg længes mere end før, thi kjærligh[?] nu mit Bryst er ophørt, jeg har givet mig hel og holden til Georgia, og har dog nok til Eder Alle, snart sees vi haaber jeg, endnu kan jeg dog ikke bestemme dagen, Fortæl mig lidt om hvilke

Smaaforholdene da kunne findes hjemme, og som jeg mulig kunne [?]

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 37 Nr. 2

Til
Hr. W. Skovgaard
Hjælt.
Hr. Skovgaard med
Hr. Skovgaard's
Bogbind. } Weibye
p. Frederiksberg

fælde was det vort affen snart idig,
 droper fiddet wiß affen G. droom an den
 ible begribe for jz klins af, forfor
 for jz ible faad mig le lod for dig?
 for die fua bratt: gift og mid at fji
 at die iingardid end faad, eller er
 det dig fua frummed at tale gjennum
 rummed at die ible end kommed affet
 droom? At fælde mangfaldig mees som
 ible fædig gjet det, at foler jz fola,
 at god gemmed affen fji: fua die
 ien min, drubfjig fæddet, fji der grove
 Grod end den Wi fone blins fjeldene
 betraut " det er nio and at gæd fælde
 mied er to, die fone Dæp! fone jz folde
 fone maget af, og fone folde fua maget
 af mig, jz fjems at det er fua longe
 fjede ai lalle fæmmed, det er affen
 longe fjede, die ligger maget drimal
 lund, jz er fæmmed fjede den fua
 fjems die det fjems die at jz ible mig,
 die er mig tale mied, og det die

[illegible]